EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2017.2.24.
COM(2017) 97 final

2017/0043 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az adriai-tengeri kisméretű nyílt vízi állományokra és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról

{SWD(2017) 63 final}
{SWD(2017) 64 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és céljai**

Az Adriai-tenger (a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) 17 és 18 jelű földrajzi alterülete)[1] a Földközi-tenger egyik fontos alterülete, amelyről az összes fogás értékének egyharmada származik[2]. A kisméretű nyílt vízi fajok (amelyek a felszín közelében úsznak) fontos összetevői az adriai-tengeri halászatnak, mivel a halászati ágazat számára magas gazdasági jövedelmet termelnek ebben a tengermedencében. Az Adriai-tengeren a legértékesebb és legkeresettebb kisméretű nyílt vízi fajok a szardella és a szardínia.

A kisméretű nyílt vízi fajok halászata során majdnem az összes fogás szardella és szardínia,[3] a két faj közül pedig a szardella az értékesebb, és ez a faj jelenti a halászat motorját. A mennyiség legnagyobb részét Olaszországban és Horvátországban fogják ki, az Adriai-tenger északi részén. A tagállamok közül ezenkívül még Szlovénia vesz részt a halászatban, az összes fogás kevesebb mint 1 %-ával, illetve Albánia és Montenegró, amelyek ugyanilyen kis arányban osztoznak a fogásokon.[3]

Jelenleg számos – nemzeti, Európai Uniós és nemzetközi szintű – jogi keret szabályozza a kisméretű nyílt vízi fajok adriai-tengeri halászatát. A földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 21-i 1967/2006/EK tanácsi rendeletnek[4] megfelelően Horvátország, Olaszország és Szlovénia is elfogadott nemzeti gazdálkodási terveket, amelyek a kisméretű nyílt vízi fajok halászatának gerincét kitevő erszényes kerítőhálós és nyílt vízi vonóhálós halászatra vonatkoznak. Az Európai Unió szintjén, a hároméves visszadobási terv értelmében korlátozott mennyiségű visszadobás engedélyezett[5]. Nemzetközi szinten a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) is elfogadott egy gazdálkodási tervet[6] és erre épülő sürgősségi intézkedéseket[7].

---

1 http://www.fao.org/3/a-ax817e.pdf.

2 GFCM (2016) The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries (A földközi- és fekete-tengeri halászat helyzete).

3 Az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) fogáshozamra vonatkozó statisztikája, 2016. május 10-én letöltött adatok.

4 A Tanács 1967/2006/EK rendelete (2006. december 21.) a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 36., 2007.2.8., 6. o.).

5 A Bizottság 1392/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 20.) egyes kisméretű nyílt vízi fajoknak a Földközi-tengeren történő halászatára vonatkozó visszadobási terv elkészítéséről (HL L 370., 2014.12.30., 21. o.).

6 GFCM 37/2013/1 sz. ajánlás a 17. GFCM földrajzi alterületen (az Adriai-tenger északi része) előforduló kisméretű nyíltvízi állományokra vonatkozó többéves gazdálkodási tervről és a 18. GFCM földrajzi alterületen (az Adriai-tenger déli része) előforduló kisméretű nyíltvízi állományok halászatára vonatkozó átmeneti technikai intézkedésekről.

7 GFCM/38/2014/1 sz. ajánlás a GFCM/37/2013/1 sz. ajánlás módosításáról, valamint a kisméretű nyílt vízi fajok GFCM GSA 17 területen történő halászatára vonatkozó 2015. évi elővigyázatossági és sürgősségi intézkedésekről; GFCM/39/2015/1 sz. ajánlás további elővigyázatossági és sürgősségi intézkedések meghatározására 2016-ban az Adriai-tenger (GSA 17 és GSA 18) kisméretű nyílt vízi állományaira vonatkozóan, valamint GFCM/40/2016/3 sz. ajánlás további sürgősségi intézkedések meghatározására 2017-ben és 2018-ban az Adriai-tenger (GSA 17 és GSA 18) kisméretű nyílt vízi állományaira vonatkozóan, amelyek mindegyike itt található: http://www.fao.org/gfcm/decisions/en/.

Ezen állománygazdálkodási intézkedések ellenére a legújabb szakvélemények azt mutatják, hogy a szardellát és a szardíniát továbbra is túlhalásszák az Adriai-tengeren, és az állományok várhatóan tovább fognak csökkenni. A helyzet egyre rosszabb, mivel távolodunk a fenntartható halászati szintektől, és messze vagyunk attól a céltól, hogy az állományokat legkésőbb 2020-ig a maximális fenntartható hozam (MFH) mellett halásszuk, ahogy azt a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet[8] (a továbbiakban: alaprendelet) előírja. A legújabb szakvélemények alapján mindkét faj esetében jelentősen csökkenteni kell a fogásokat a fenntartható halászat elérése érdekében[9].

A meglévő állománygazdálkodási keretrendszer elsősorban a halászati intenzitás és kapacitás korlátozására épül, ehhez kapcsolódik néhány további intézkedés, például a hely- és időbeli tilalmak, valamint a minimális kirakodási méretek. Ugyanakkor a pontos intézkedések egyrészt földrajzilag is eltérőek (a három tagállam és a nemzetközi vizek között), másrészt az elmúlt években többször is változtatták azokat. Például a tiltott időszakok (amikor nem engedélyezett a halászat) különböznek a három adriai tagállamban, és az elmúlt öt évben éves szinten is változtak. Ez a folyamatosan alakuló és bonyolult állománygazdálkodási keretrendszer megnehezíti a halászati iparág számára, hogy nyomon kövessék, illetve betartsák az éppen hatályos szabályokat. Az sem túl hatékony, hogy ugyanarra az állományra az elterjedési területének különböző részein különböző szabályok vonatkoznak. Például, ha az egyik tagállam nemzeti szabályai megtiltják a halászatot egy adott területen, annak egyszerűen az lehet az eredménye, hogy a halászati tevékenység áttolódik az Adriai-tenger és az állomány egy másik részére, ahol akkor épp engedélyezett a halászat.

A meglévő állománygazdálkodási keretrendszer értékelése azzal az eredménnyel zárult, hogy a keretrendszer nem hatásos és nem elégséges ahhoz, hogy az állományok halászata 2020-ra fenntarthatóvá váljon. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottsága (HTMGB)[10] azt tanácsolta, hogy a vezetők fontolják meg a fogási (vagy kirakodási) korlátozások alkalmazását, mivel ez sokkal hatékonyabb állománygazdálkodási eszköz a kisméretű nyílt vízi fajok esetében[11][12]. Olyan kisméretű nyílt vízi állományoknál, amelyek rajokban mozognak (sűrű tömegben fordulnak elő) a halászati erőkifejtés alapján történő állománygazdálkodás kockázatosabbnak tekintendő. Például, még ha a halászati erőkifejtést sikerül is 20 %-kal mérsékelni, ez nem feltétlenül jelent 20 %-os csökkenést a fogások vagy a halászati mortalitás tekintetében. Ha egy hajó kisméretű nyílt vízi fajok egyedeiből álló halrajra bukkan, rövid idő alatt nagy mennyiséget ki tud fogni. Amennyiben azonban a fogásokat csökkentjük, akkor ugyanolyan mértékben csökken a halászati mortalitás.

Ez a javaslat a kisméretű nyílt vízi állományok – fenntarthatatlan halászat és elégtelen állománygazdálkodás miatt bekövetkező – túlhalászásának problémájára ad választ. A

---

8 HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

9 HTMGB (2015) – Small pelagic stocks in the Adriatic Sea (Kisméretű nyílt vízi állományok az Adriai-tengeren). Földközi-tengeri vizsgálatok, 1. rész (STEFC-15-14). Az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, EUR 27492 EN, JRC 97707, 52 o.

10 A Bizottság 2005/629/EK határozata (2005. augusztus 26.) a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság létrehozásáról.

11 Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) Földközi-tengeri állományok vizsgálata – 2. rész (STECF-11-14).

12 A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) jelentései – az 51. plenáris ülésről készült jelentés (PLEN-16-01). 2016. Az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, EUR 27917 EN, JRC 101442, 95 o.

többéves terv fő célja az, hogy a halászat fenntarthatóságának biztosításával az állományok és a halászati iparág egészséges szintre álljon vissza. Ez biztosítja majd azt, hogy a halászati iparág továbbra is hosszú távon támaszkodhasson erre az erőforrásra. A többéves terv a kirakodási kötelezettség bevezetését is elősegíti, ehhez bizonyos közelebbről meghatározott helyzetekben megadja a korlátozások alapját. A többéves terv létrehozása a regionalizációt is lehetővé teszi, amelynek értelmében a tengermedencéket övező területeken lévő tagállamok részt vesznek az érdekelt felekre vonatkozó állománygazdálkodási szabályok megtervezésében és kidolgozásában. Az elképzelés szerint ezeket a halászati piaci szereplők így jobban a magukénak éreznék, ezáltal könnyebb lenne a végrehajtásuk, illetve végső soron nőne a hatékonyságuk. Emellett egyszerűbbé válik a döntéshozatali folyamat, így hatékonyabb lesz és jobban reagál a felmerülő körülményekre, valamint közelebb kerül az érintettekhez olyan esetekben, amikor erősen szakmai jellegű kérdésekről kell dönteni.

Egy többéves terv minden egyes állomány tekintetében meghatározná a halászati mortalitás célértékének tartományát, amely az adott állományokra vonatkozó éves fogási korlátok megállapításának alapja lenne. A többéves terv ezenfelül olyan óvintézkedéseket is magában foglalna, amelyek célja, hogy megfelelő kereteket biztosítsanak az állományok helyreállítására, ha azok a biztonságos biológiai határértékek alá csökkennek.

A többéves terv valamennyi uniós halászhajóra vonatkozik majd függetlenül attól, hogy mennyire vesznek részt az adriai-tengeri halászatban (uniós és nemzetközi vizeken). Ez megfelel a közös halászati politika (KHP) szabályainak, illetve összhangban áll a hajóknak az érintett halállományokra gyakorolt hatásával.

A többéves tervre az 1380/2013/EU rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) alábbi rendelkezései vonatkoznak:

- Az alaprendelet 9. és 10. cikke a **többéves tervek célkitűzéseire és tartalmára** vonatkozó előírásokat tartalmazza. A többéves terveknek az alaprendelet 10. cikkével összhangban számszerűsíthető **célkitűzéseket** kell tartalmazniuk. Ezeket a célkitűzéseket **állományvédelmi referenciaponthoz** kapcsolódó **óvintézkedéseknek** kell kiegészíteniük.
- Az alaprendelet 15. cikke értelmében a **kirakodási kötelezettség** 2015. január 1-je óta alkalmazandó a kisméretű nyílt vízi fajok (azaz a makréla, a hering, a fattyúmakréla, a kék puhatőkehal, a disznófejű hal, a szardella, az ezüstlazac, a szardínia és a spratt) uniós vizeken folytatott halászatára. Az alaprendelet 15. cikkének (5) bekezdése szerint a kirakodási kötelezettség végrehajtását többéves tervekben kell részletesen meghatározni, ideértve az alábbiakat is:
  a) a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó halászati tevékenységekre vagy fajokra vonatkozó egyedi rendelkezések;
  b) kirakodási kötelezettség alóli mentesség részleteinek meghatározása;
  c) kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi faj teljes éves fogásának legfeljebb 5 %-áig terjedő *de minimis* kivételekre vonatkozó rendelkezések, a nem szándékos fogások kezelésével járó aránytalan költségek elkerülése érdekében.
- Az alaprendelet 18. cikke szerint, amennyiben a Bizottság felhatalmazást kap végrehajtási jogi aktusok vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, a közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok – a többéves tervben meghatározott célkitűzések elérése érdekében – bizonyos intézkedések elfogadására irányuló **közös ajánlásokat** nyújthatnak be.

A többéves terv ezenfelül **ellenőrzési rendelkezéseket** is tartalmaz, amelyek célja, hogy – a KHP-ban szereplő szabályoknak megfelelő ellenőrzés, vizsgálat és jogérvényesítés jogszabályi kereteit nyújtó – a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendeletben[13] meghatározott általános ellenőrzési rendelkezéseket összehangolja a kisméretű nyílt vízi fajok adriai-tengeri halászatának speciális igényeivel. Az 1224/2009/EK rendelet vonatkozó rendelkezései az alábbiak:

- A 9. cikk értelmében a legalább 12 méter hosszúságú halászhajóknak rendelkezniük kell egy olyan, teljes mértékben működőképes fedélzeti berendezéssel, amely a pozícióra vonatkozó adatoknak a hajómegfigyelési rendszeren keresztül rendszeres időközönként történő továbbítása révén **lehetővé teszi a hajó automatikus helyzetmeghatározását és azonosítását**. Azt is lehetővé kell tennie, hogy a lobogó szerinti tagállam halászati felügyelő központja lekérdezze a halászhajót.
- A 15. cikk szerint a legalább 12 méter teljes hosszúságú közösségi halászhajók parancsnokai kötelesek **elektronikus naplót vezetni**, amelyet naponta legalább egyszer elektronikus úton meg kell küldeniük a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságának.
- A 17. cikk szerint azon legalább 12 méter teljes hosszúságú halászhajók parancsnokai, amelyek a többéves tervek hatálya alá tartozó állományok halászatát végzik, és amelyeknek elektronikus úton kell rögzíteniük a halászati napló adatait, a kikötőbe érkezés becsült idejét megelőzően legalább négy órával kötelesek**bejelenteni a hajóval és a fogással kapcsolatos információkat a lobogójuk szerinti tagállam illetékes hatóságainak.**
- Ezeket a rendelkezéseket célszerű lehet a többéves terven keresztül az adott halászat speciális jellegére szabni.
- A 43. cikkel összhangban a többéves tervek meghatározhatják azon küszöbértékeket, amelyeken felül a többéves tervek szerinti kifogott állományokat a **kijelölt kikötőkben** kell kirakodni.

A többéves terv különös rendelkezéseinek áttekintését az 5. fejezet tartalmazza.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Az 1380/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet a KHP általános kereteit adja meg, és bemutatja azokat a helyzeteket, amelyekben a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek többéves terveket kell elfogadniuk.

Ez a javaslat a kisméretű nyílt vízi fajok adriai-tengeri halászatára vonatkozó többéves tervekről a többéves terv célkitűzéseinek, célértékeinek és biztosítékainak meghatározása,

[13] A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

valamint a kirakodási kötelezettség végrehajtása tekintetében ugyanazt a megközelítést alkalmazza, mint a nemrégiben elfogadott, a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. július 6-i 2016/1139/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet[14].

A halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 1998. március 30-i 850/98/EK tanácsi rendelet[15] körvonalazza a megfelelő technikai állományvédelmi intézkedéseket, azaz a fogás összetételére vonatkozó szabályokat, a legkisebb szembőséget, a legkisebb kifogható méretet, a tilalom hatálya alá vont területeket és a bizonyos halászati tevékenységekre vonatkozó tilalmi időszakokat. Az említett rendelet jelenleg felülvizsgálat alatt áll, és felváltja majd egy másik jogszabály, amennyiben elfogadásra került a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslat[16] Ez a javaslat lehetővé tenné, hogy a tagállamok a technikai intézkedéseket a regionalizációs folyamaton keresztül módosítsák.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ez a javaslat és annak célkitűzései összhangban állnak más európai uniós szakpolitikákkal, különösen a környezetvédelmi szakpolitikákkal, például **tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvel (MSFD)**[17] és annak azon célkitűzéseivel, hogy az EU tengervizei 2020-ra elérjék jó környezeti állapotot.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (2) bekezdése.

- **A szubszidiaritás elve**

A javaslat rendelkezései a tengeri biológiai erőforrások megőrzésével kapcsolatosak, és ezek az intézkedések az Európai Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak. Ez a javaslat tiszteletben tartja a szubszidiaritás elvét, és teljesíti annak követelményeit. Mivel a szardella- és szardíniaállományok, valamint az érintett halászhajók szabadon mozognak nemzetközi határokon át, nem valószínű, hogy kizárólag tagállami szintű intézkedésekkel elérhetők ezek a célkitűzések. Az intézkedések hatékonysága úgy biztosítható, ha meghozataluk koordinált módon történik, illetve ha az állomány elterjedésének teljes területére és valamennyi érintett flottára vonatkoznak.

- **Az arányosság elve**

---

14 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

15 A Tanács 850/98/EK rendelete (1998. március 30.) a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról (HL L 125., 1998.4.27., 1. o.).

16 COM(2016) 0134 végleges – 2016/074 (COD).

17 Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

A javasolt intézkedések megfelelnek az arányosság elvének, mivel megfelelőek, szükségesek, és semmilyen egyéb, kevésbé korlátozó intézkedés nem áll rendelkezésre a kívánt szakpolitikai célok megvalósítására. A megkérdezett érintettek között széles körű egyetértés mutatkozik abban, hogy a jelenlegi jogszabályi keret – amely a nemzeti jogszabályokból, az uniós visszadobási tervből és a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) által elfogadott intézkedésekből áll – nem elégséges a KHP fenntarthatósági célkitűzéseinek eléréséhez.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javasolt jogi aktus: európai parlamenti és tanácsi rendelet.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

E javaslat és a javaslathoz csatolt hatásvizsgálat előkészítése során különböző szintű konzultációkra került sor, többek között: az érintettek, tudósok, állampolgárok, közigazgatási szervek és a Bizottság érintett osztályai között.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Az érintettek véleményét célzott módon, és elsősorban a **Földközi-tengeri Tanácsadó Testületen** (MEDAC)[18] keresztül kérték ki, amely a földközi-tengeri halászatban érintett piaci szereplők legreprezentatívabb szervezete. A MEDAC az e javaslatban érintett összes felet képviseli. Ide tartozott a halászati iparág, beleértve a kisméretű fajok halászatát végző ágazat, a feldolgozóipar, a szakszervezetek és egyéb érdekcsoportok, például környezetvédelmi szervezetek, fogyasztói csoportok, valamint a Földközi-tenger területén a KHP hatálya alatt működő sport- és hobbihorgász egyesületek.

2014-ben a MEDAC felállított egy olyan munkacsoportot, amely kifejezetten az adriai-tengeri kisméretű nyílt vízi fajokra vonatkozó többéves tervének kidolgozásával foglalkozik. A munkacsoport hat ülésén a Halászati Főigazgatóság (DG MARE) képviselői, az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal, a tudományos kutatók közössége, az iparágat képviselők, valamint a tagállamok halászati hatóságai vettek részt[19]. 2016 márciusában a MEDAC szakvéleményt fogadott el az Adriai-tenger északi részén található kisméretű nyílt vízi fajokra vonatkozó többéves tervről[20]. A MEDAC által javasolt egyes intézkedéseket ez a javaslat is tartalmazza, nevezetesen: az elektromos naplók és az elektromos rendszerek használatának kiterjesztése a hajók pozíciójának ellenőrzéséhez, valamint a kirakodási kötelezettség bevezetéséhez szükséges intézkedések meghozatala.

Ezenkívül a Bizottság tudósok, a MEDAC, valamint a tagállamok halászati hatóságai részvételével 2015. szeptember 18-án tartott egy **tudományos és technikai szemináriumot, amelynek tárgya az Adriai-tengerben élő kisméretű nyílt vízi fajok halászata** volt. Általános volt az egyetértés abban, hogy a szardellát és a szardíniát túlhalásszák, és valamit tenni kell.

---

18 http://www.med-ac.eu/.

19 2014. október 8., Split (Horvátország); 2014. november 20., Róma (Olaszország); 2015. március 11., Róma (Olaszország); 2015. április 23., Marseille (Franciaország); 2015. június 11., Madrid (Spanyolország); 2016. február 17., Róma (Olaszország).

20 MEDAC (2016): a MEDAC szakvéleménye (2016. március 11.) a GSA 17 területen (Észak-Adria) előforduló kisméretű nyílt vízi állományokra vonatkozó hosszú távú gazdálkodási tervről (Prot. 94/2016).

Ezt követte egy 2015. szeptember 21. és 25. között megrendezett műhelytalálkozó, amely **a maximális fenntartható hozam (MFH) megvalósításáról szólt különböző, többek között az adriai-tengeri kisméretű nyílt vízi fajokra vonatkozó esettanulmányokon keresztül**. E műhelytalálkozó megrendezésére a Bizottság által finanszírozott, a Földközi- és Fekete-tengerre vonatkozó többéves gazdálkodási tervek elkészítését elősegítő állománygazdálkodási forgatókönyvekről szóló projekt keretében került sor. Ezen a találkozón a különböző piaci szereplőknek (a Bizottságnak, a MEDAC-nak, független szakértőknek, a projektet végrehajtó tanácsadóknak) lehetőségük nyílt megvitatni és egyeztetni a különböző állománygazdálkodási lehetőségeket, kritériumokat és tervezett forgatókönyveket, hogy a projekt keretein belül elérjék az F_{MFH}-t.

Emellett a Földközi-tenger halászatában részt vevő piaci szereplők (például nyolc tagállam hatóságai, nyolc tagállam kutatóintézetei, öt nonprofit szervezet, nyolc tagállam iparági képviselői, a MEDAC és a HTMGB) tanácskozására is a **Földközi-tengerről szóló rendeletre vonatkozó visszatekintő értékelő tanulmány**[21]keretében került sor; az említett tanulmánynak részét képezi egy külön esettanulmány, amelynek tárgya az Adriai-tengerben élő kisméretű nyílt vízi fajok halászata**.** A konzultáció során a résztvevők hasznos információkkal szolgáltak a probléma meghatározásával és a jelenlegi keretek hatékonyságával kapcsolatban. Az érintettek túlnyomó többsége egyetértett abban, hogy a Földközi-tenger halállományait súlyos mértékben túlhalásszák, és az érintettek mindegyik csoportjából a legtöbb válaszadó kijelentette, hogy az állományok állapotában mind a mai napig nem figyelhető meg javulás. Egy másik kritikus kérdés is felmerült, mégpedig a földközi-tengeri halászat jövőbeli társadalmi-gazdasági fenntarthatóságára vonatkozó aggodalmak.

A fentiek mellett 2015. május 22. és 2015. szeptember 11. között széles körű, **nyilvános internetes konzultációra** került sor a kisméretű nyílt vízi fajok észak-adriai halászatával kapcsolatban[22]. Összesen 15 részletes észrevétel érkezett a tagállamoktól, a MEDAC-tól, az iparági képviselőktől, a civil szervezetektől és magánszemélyektől. A főbb következtetések a következők voltak:

- A legtöbb résztvevő egyetértett abban, hogy szükség van egy EU-szintű többéves tervre, mivel a jelenlegi jogszabályi keret nem veszi figyelembe a régióban folytatott halászati tevékenységek jellegzetességeit, és nem hajtja végre maradéktalanul a KHP-t és különösen a regionalizáció elvét.
- A jelenlegi keret a vélemények szerint túl bonyolult.

---

21 Wakeford *et al.* (2016): Retrospective evaluation study of the Mediterranean Sea Regulation. Final report (a Földközi-tengerről szóló rendeletre vonatkozó visszatekintő értékelő tanulmány. Végső jelentés) (2016. július). http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm

22 http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/northern-adriatic-multiannual/index_en.htm – A nyilvános konzultáció csak az Adriai-tenger északi részét érintette, mivel a kisméretű nyílt vízi fajok halászatának túlnyomó része ott folyik, a Bizottság pedig eredetileg csak az Adriai-tenger északi részének többéves tervére vonatkozóan nyújtott volna be javaslatot; később úgy döntött, hogy a hatályt némileg bővíti, hogy az az Adriai-tenger egész területére kiterjedjen. A hatály kiterjesztését az indokolta, hogy az állomány előfordulásának teljes területe lefedhető legyen, így elkerülve, hogy a jövőben aránytalan költségek merüljenek föl az Adriai-tenger déli részére vonatkozó külön többéves terv kidolgozása során, tekintettel arra, hogy a halászatnak ez a része mennyire kicsi: az Adriai-tengeren kifogott szardella és szardínia 6 %-át (2013-ban) rakodják ki az Adriai-tenger déli részén, és e fogások jelentős részét is tulajdonképpen az Adriai-tenger északi részén fogják ki. A kirakodások aránya az Adriai-tenger déli részén 2008. óta folyamatosan csökken.

- Az EU beavatkozásának az irányok megszabására és a célkitűzések meghatározására kellene korlátozódnia.
- Figyelembe kell venni a halászat és a környezeti tényezők közötti kölcsönhatást.
- Az intézkedéseknek kizárólag a célfajokra kell vonatkozniuk.
- A kirakodási kötelezettségre vonatkozó technikai intézkedéseket és további intézkedéseket a regionalizáción keresztül indokolt elfogadni, nem a többéves tervben kell őket rögzíteni.
- A technikai intézkedéseknek a hely- és időbeli tilalmakra, semmint a szembőség szerinti szelektivitásfokozásra kell összpontosulniuk.
- A többéves tervnek rugalmasan kell megközelítenie a problémát, illetve arányban kell állnia a különböző flották által zsákmányolt fogások arányával.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A fent ismertetett nyilvános konzultáció, valamint a következő fejezetben bemutatott visszatekintő értékelő tanulmány mellett ezt a javaslatot számos fontos tanulmány támasztja alá.

2014-ben a Bizottság megrendelt egy „Ismeretek bővítése az Adriai-tengeren folytatott legjelentősebb halászati tevékenységekkel kapcsolatos főbb társadalmi-gazdasági szempontokról” című tanulmányt. A tanulmány célja, hogy feltárja az Adriai-tengeren folytatott legjelentősebb halászati tevékenységeket, leírja az állományok állapotfelmérését és az érintett állományokra vonatkozó tudományos szakvéleményt, valamint társadalmi-gazdasági információkat nyújtson az Adriai-tenger partján fekvő országok különböző halászati tevékenységeiről. A tanulmányt 2015-ben véglegesítették[23].

A DG MARE 2014-ben egy másik tanulmányt is megrendelt, amelyben a KHP célkitűzéseknek megfelelő többéves tervek különleges állománygazdálkodási forgatókönyveit értékelték[24]. A tanulmánynak részét képezte négy esettanulmány, amelyek közül az egyik az Adriai-tenger kisméretű nyílt vízi fajaira irányuló halászati tevékenységekre vonatkozott. Ezután a tanulmány a bioökonomiai modellezés segítségével a különböző flottaszegmensek tekintetében felmérte a különféle forgatókönyvek környezeti, társadalmi és gazdasági hatásait.

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

A **Földközi-tengerről szóló rendeletre vonatkozó visszatekintő értékelő tanulmány**[21] arra a következtetésre jutott, hogy a rendelet értelmében bevezetett számos intézkedés ellenére a Földközi-tengerre vonatkozó rendelet nem tudja elérni a legtöbb célkitűzését az Adriai-tenger északi térségében, vagy a hatékonyságra vonatkozó eredmények nem bizonyító erejűek az alátámasztó bizonyítékok korlátozott száma miatt. Például a tanulmány készítése során megkeresett valamennyi nemzeti hatóság azt válaszolta, hogy nem vagy alig érzékelik a halászat csökkenését az Adriai-tenger északi térségében, és a Földközi-tengerre vonatkozó

[23] Lembo *et al.* (2015) „Improved knowledge of the main socio-economic aspects related to the most important fisheries in the Adriatic Sea (SEDAF)”. 10. sz. különszerződés a MAREA-keretszerződés szerint. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

[24] Spedicato *et al.* (2016) „Study on the evaluation of specific management scenarios for the preparation of multi-annual management plans in the Mediterranean and the Black Sea” – CALL MARE/2014/27. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

rendelet korlátozott hatást gyakorolt a hajók számára és a foglalkoztatottságra Olaszországban és Horvátországban.

A tagállamok által a Földközi-tengerre vonatkozó rendeletnek megfelelően bevezetett **nemzeti gazdálkodási terveket** a HTMGB **elemezte**[25] egy erről szóló tanulmány alapján[26]. A HTMGB arra a következtetésre jutott, hogy a meglévő nemzeti gazdálkodási tervek mellett a fogások csökkentése **nem elégséges ahhoz, hogy 2020-ra megvalósítható legyen a fenntartható halászat**. Ezért a HTMGB úgy véli, hogy – hacsak nem módosítják a nemzeti gazdálkodási terveket – nagyon valószínűtlen a KHP célkitűzéseinek elérése.

A Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) szakvéleményei szerint bevezetett nemzetközi intézkedések vonatkozásában a GFCM 2015-ben elvégezte az adriai-tengeri szardella- és szardíniahalászatot érintő **állománygazdálkodási intézkedések bioökonómiai értékelését**[27]. A szimulációk azt mutatják, hogy a jelenlegi halászati mortalitás[28] túl magas, még akkor is, ha figyelembe vesszük a GFCM által elfogadott vészhelyzeti intézkedések hatását. Ha ez így folytatódik, a szardella- és szardíniaállományok 2020 és 2030 között a biológiailag biztonságos határértékeken kívül maradnak, vagy akár össze is omolhatnak.

- **Hatásvizsgálat**

Az adriai-tengeri kisméretű nyílt vízi fajok halászatának többéves tervére vonatkozó hatásvizsgálat az új KHP és a technikai intézkedésekre vonatkozó rendeletek átdolgozása keretében történt. Ezért az alábbi hatásvizsgálatok erre a javaslatra is vonatkoznak:

- A KHP reformja[29].
- A kirakodási kötelezettség bevezetésének hatása[30,31].
- A KHP társadalmi-gazdasági dimenziói[32].
- Az új technikai intézkedések szabályozásának kialakítása[33].

Ezen túlmenően hatásvizsgálat is készült erről a jogszabályjavaslatról, amely az adriai-tengeri kisméretű nyílt vízi állományokra és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozására irányul.

---

25 A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottsága – a 49. plenáris ülésről készült jelentés (PLEN-15-02), 2015. július 6–10., Varese.

26 „Földközi-tengeri halászati erőforrásokra vonatkozó értékelés és szakvélemény” – 9. sz. különszerződés a MAREA-keretszerződés szerint, 4. feladat – *Ad hoc* szakvélemény a közös halászati politika bevezetésének alátámasztására, „Szakvélemény arra vonatkozóan, hogy a gazdálkodási tervek mennyire felelnek meg a közös halászati politika követelményeinek a Földközi-tengeren” – Javított jelentés, 2014.8.8.

27 GFCM (2016) jelentés az állománygazdálkodási intézkedések bioökonómiai értékelésének tárgyában rendezett műhelytalálkozóról (WKMSE), 2016. február 1–3.

28 A 2012., 2013. és 2014. évi átlagos halászati mortalitás figyelembevételével számolva.

29 http://ec.europa.eu/fisheries/reform/impact_assessments_en.htm.

30 A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság 45. plenáris üléséről készült jelentés (PLEN-14-01).

31 http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU(2015)540360_EN.pdf.

32 http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/socio_economic_dimension/index_en.htm.

33 Bizottsági szolgálati munkadokumentum – a hatásvizsgálat vezetői összefoglalója, amely a következő dokumentumot kíséri: Javaslat – az Európai Parlament és a Tanács rendelete a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK, az 1098/2007/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1343/2011/EU és az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, SWD/2016/057 final – 2016/074 (COD).

E hatásvizsgálatban az alábbi szakpolitikai alternatívák képezték mérlegelés tárgyát:

- **0. alternatíva**: nem kötelező erejű (soft law) eszközök alkalmazása (már a korai szakaszban elvetették);
- **1. alternatíva**: status quo (az az alaphelyzet, amelyhez a többi lehetőséget hasonlítják);
- **2. alternatíva**: egy uniós rendelet kidolgozása a kisméretű nyílt vízi fajok halászatának irányítására, abból a célból, hogy az állományok halászata 2018-ra vagy 2020-ra (két részalternatíva) fenntartható legyen. A 2. alternatíván belül új állománygazdálkodási mechanizmus bevezetése javasolt, amely a halászat kitermelt mennyiségére összpontosít, és fogási korlátokat állít fel. Ezt a megközelítést az EU más vizein már sikeresen tesztelték, ahol ez az állományok állapotjavulásához vezetett;
- **3. alternatíva**: a jelenlegi állománygazdálkodási keretrendszer (nemzeti és nemzetközi jogszabályok) módosítására tett kísérlet, amely a legjobb vagy a legrosszabb forgatókönyv megvalósulásához vezethet attól függően, hogy a kísérlet sikerül-e.

A 2. alternatíva – a kisméretű nyílt vízi fajok halászatát irányítani hivatott uniós rendelet megalkotása – volt a preferált lehetőség, mivel ez volt az egyetlen olyan alternatíva, amellyel valamennyi célkitűzés elérhető. Általánosságban véve a 2. alternatívától az az eredmény várható, hogy a javul a szardella és szardínia állományvédelmi állapota, ami végül egészségesebbé és fenntarthatóbbá teszi az ettől az erőforrástól függő halászati ágazatot, így jobban keresnek a halászok, és a jelenlegi helyzethez képest nagyobb lesz az ágazat általános jövedelmezősége.

A fenntarthatóbb halászat felé vezető átmenet valószínűleg megkívánja majd a halászati ágazat méretének csökkentését, ideértve a foglalkoztatottság és az ágazat összbevételének zsugorodását is. A fogásmennyiség mérséklődésével az árak az első értékesítésnél valószínűleg nőni fognak, ami némileg kompenzálja majd a halászati iparág kisebb fogások miatti csökkent bevételeit. A feldolgozóipar (főként Horvátországban és Olaszországban) nagyobb mennyiségű importra szorulhat más országokból. Rendelkezésre állnak olyan speciális pénzügyi eszközök és intézkedések, amelyek az átmenet időszakában segítik az ágazatot.

A 2. alternatíván belül a fenntartható halászat elérése tekintetében 2018-nál nagyobb támogatást élvez a 2020-as céldátum az érintettek körében, akik túlnyomó többsége kinyilvánította, hogy 2020-at preferálja. Ez a reálisabb lehetőség, figyelembe véve az uniós többéves terv hatályba lépésének várható idejét.

A megkérdezett piaci szereplők egyike sem említette meg a nem kötelező érvényű szabályokat (0. alternatíva) megvalósítható lehetőségként. A nyilvános konzultáció során csak egy érintett fél válaszolta azt, hogy a jelenlegi keret (1. alternatíva) elegendő. Egy kivétellel az összes válaszadó úgy vélte, hogy a jelenlegi keret módosítása nem lenne elegendő (3. alternatíva). A (civil társadalom és az iparág képviselőit tömörítő) MEDAC, a civil szervezetek, állami hatóságok, tudományos intézetek, valamint Horvátország, Olaszország és Szlovénia egy többéves terv kidolgozását támogatta (2. alternatíva), amelyen belül a 2020-as részalternatíva erős előnyt élvezett.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A kezdeményezés nem része a célravezető és hatásos szabályozás programjának. Ennek ellenére hozzájárulhat az Európai Unió alkalmazandó jogszabályainak egyszerűsítéséhez. A többéves terv egy olyan egyszeri eszközt kínálna, amely a halászati gazdálkodással kapcsolatos összes uniós szintű rendelkezést tartalmazná, míg a jelenlegi rendszer három meglévő nemzeti gazdálkodási terv rendelkezéseiből áll, amelyeket három külön nemzeti jogalkotó fogadott el az EU visszadobási tervén felül.

A jelenlegi állománygazdálkodási keretrendszer bonyolult, ráadásul folyamatosan változik. Ezért az egyszerűsítés, valamint a nagyobb stabilitás és átláthatóság jelentősen javítana a jelenlegi helyzeten.

Ezenfelül a többéves terv a jelenleginél egyszerűbb és átláthatóbb állománygazdálkodási rendszert biztosítana abból a szempontból is, hogy a tudományos szakvélemények mennyire jelennek meg az állománygazdálkodási intézkedésekben. A tudósok évente adnának tudományos szakvéleményt, amely tartalmazná azt is, hogy a fenntartható halászati szintek biztosításához az egyes állományok esetében mi legyen a fogási korlát. A termelés (kimeneti tényezők) ellenőrzésére irányuló rendszerek használata esetén a halászati mortalitás előírt csökkentése közvetlenül megjelenik a fogások csökkenésében, ami a termelési tényezők (bemeneti tényezők) ellenőrzése esetén nem valósul meg (pl. az erőkifejtés vagy kapacitás szabályozásával történő halászati gazdálkodás). A többéves terv az erőforrások rendelkezésre állását is kiszámíthatóbbá és jobban tervezhetővé tenné a kisméretű fajok nyílt vízi halászatát végző ágazat számára.

A KHP kifejezetten olyan szakpolitika, amelyet a kis- és középvállalkozásokra (kkv-kra) alakítottak ki, hiszen a halászati ágazatban kevés kivételtől eltekintve ez az általános. Az Adriai-tengerben élő kisméretű nyílt vízi fajokra halászata esetében majdnem az összes halászati vállalkozás, a feldolgozó ágazatban pedig a vállalatok túlnyomó többsége mikrovállalkozás vagy kkv. Ezért nincs alapja annak, hogy a méretük miatt kizárjuk őket a javaslat hatálya alól, hiszen akkor az ágazat legnagyobb részét is kizárnánk, így ez a javaslat értelmét vesztené. Az EU többéves terve ezért az összes üzleti vállalkozásra vonatkozna, beleértve a kkv-kat és a mikrovállalkozásokat is. Emiatt a fentiekben leírt összes hatás különböző mértékben várhatóan valamennyi vállalkozást érintené attól függően, hogy a tagállamok miként osztják el a szükséges csökkentéseket a különböző flottaszegmensek között.

- **Alapjogok**

Ezért e javaslat teljes mértékben megfelel az **Európai Unió Alapjogi Chartájának**[34] különös tekintettel a Charta 37. cikkének, amelynek értelmében a magas színvonalú környezetvédelmet és a környezet minőségének javítását be kell építeni az uniós politikákba, és a fenntartható fejlődés elvével összhangban biztosítani kell megvalósulásukat.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincs költségvetési vonzata.

[34] Az Európai Unió Alapjogi Chartája (2012/C 326/02) (HL C 326., 2012.10.26., 391. o.).

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Az állománygazdálkodási intézkedések egyes hatásainak nyomon követését a KHP végrehajtásához kapcsolódó rutinmunka részeként kell elvégezni. A többéves terv társadalmi-gazdasági és környezetvédelmi hatásainak nyomon követéséhez szükséges adatokat a tagállamok az adatgyűjtésre vonatkozó uniós rendelet keretében már gyűjtik[35]. Ezenkívül a HTMGB rendszeresen értékeli a szardella- és szardíniaállományok állapotát, valamint a halászat és a feldolgozóágazat társadalmi-gazdasági teljesítményét. A többéves terv piacokra gyakorolt hatásának nyomon követését a Halászati és Akvakultúra-termékek Piacának Európai Megfigyelőközpontja (EUMOFA) [36] kétévente végzi. Tehát az alapadatok rendelkezésre állnak, és már létezik egy folyamat a fent említett operatív célkitűzések megvalósításának és a többéves terv társadalmi-gazdasági hatásainak nyomon követésére.

A többéves terv kiköti, hogy az érintett állományokra gyakorolt hatását rendszeresen értékelni kell tudományos szakvélemények alapján. Rendkívüli fontosságú a megfelelő időszak meghatározása az értékeléshez: olyan időszakot kell választani, amely lehetővé teszi a regionális intézkedések elfogadását, végrehajtását, valamint az állományokra és a halászatra gyakorolt hatásaik szemléltetését. Az értékelés időzítését illetően figyelembe kell venni a biológiai és a társadalmi-gazdasági adatok gyűjtése és az adatokat kiértékelő tudományos testületek munkamódszere között tapasztalható időbeli eltérést A HTMGB azt javasolja, hogy a többéves tervek kiértékeléséhez háromévnyi adatot kell felhasználni. A HTMGB emellett azt ajánlja, hogy a terv bevezetésétől számított öt év alatt lehet háromévnyi, rendelkezésre álló adatot kinyerni[37]. Ennek megfelelően a többéves tervet ötévenként kell értékelni.

E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a többéves terv hatásának rendszeres kiértékelése nem akadályozza meg, hogy a jogalkotók azt módosítsák, amennyiben új tudományos, politikai vagy társadalmi-gazdasági fejlemények merülnek fel.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A közös halászati politikának (KHP) a halászati erőforrások védelmére vonatkozó átfogó törekvésével összhangban, és tekintettel az 1380/2013/EU rendeletnek a többéves tervek alapelveit, célkitűzéseit és tartalmát előíró 9. és 10. cikkére, a terv fő elemei a következők:

- **A többéves terv** a kisméretű nyílt vízi állományokat érinti. Konkrétan a szardellát, a szardíniát, a makrélát és a fattyúmakrélát, valamint az ezen állományok adriai-tengeri halászatát.
- **A többéves terv célja,** hogy hozzájáruljon a KHP célkitűzéseinek megvalósulásához, különös tekintettel a maximális fenntartható hozam (MFH) elérésére és fenntartására az érintett állományok vonatkozásában, valamint hogy megvalósítsa a fenntartható halászati ágazatot és hatékony állománygazdálkodási keretet biztosítson. A többéves terv emellett hozzájárul a kirakodási kötelezettség bevezetésének lehetővé tételéhez is.

---

35 A Tanács 199/2008/EK rendelete (2008. február 25.) a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról (HL L 60., 2008.3.5., 1. o.).

36 http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/market/market_observatory/index_hu.htm.

37 A HTMGB halászati többéves tervek kiértékelését végző munkacsoportja (SGMOS 09-02).

- A kitűzött **célokat** a HTMGB által javasolt, körülbelül F_{MFH} halászati mortalitási tartományban fejezik ki, legkésőbb 2020-ig. Ezek a F_{MFH}-tartományok lehetővé teszik az érintett állományok maximális fenntartható hozam szerinti kiaknázását, és biztosítják az ágazat magas szintű kiszámíthatóságát. A szardella és a szardínia vonatkozásában meghatározásra kerültek a célértékek, az értéktartományokat pedig a HTMGB javasolta[9]. Ezek az értéktartományok az érintett állományok tekintetében lehetővé teszik a maximális fenntartható hozam (MFH) szintjén történő állománygazdálkodást, és úgy tűnik, hogy a tudományos szakvélemények változása esetén módosításokra is lehetőséget nyújtanak mindamellett, hogy a nagyfokú kiszámíthatóság megmarad. Amennyiben rendelkezésre állnak adatok a halállományokról, ezeket a referenciapontokat a szaporodóképes állomány biomassza-szintje szerint vannak kifejezve.
- **A többéves tervben az állományvédelmi referenciapontokat**, amelyeket a szaporodóképes állomány biomasszájának tonnában kifejezett értéke vagy az abundancia szerint fejeznek ki, a HTMGB határozza meg.
- Az állományvédelmi referenciapontokhoz **óvintézkedések és konkrét állományvédelmi intézkedések** kapcsolódnak. Amikor egy tudományos szakvéleményben az szerepel, hogy az érintett állományok bármelyike e pont alá kerül, csökkenteni kell az adott állományból kifogható mennyiségét. Ez az intézkedés szükség esetén kiegészíthető egyéb intézkedésekkel, például technikai intézkedésekkel, illetve a Bizottság vagy a tagállamok sürgősségi intézkedéseivel. Ezen intézkedések egy részét regionalizáción keresztül is el lehet fogadni.
- A regionalizáció keretében a **kirakodási kötelezettséggel kapcsolatban olyan rendelkezéseket** kell elfogadni, amelyek meghosszabbítják (és/vagy módosítják) a kirakodási kötelezettségek alóli mentességet olyan fajokra vonatkozóan, amelyek esetében a tudományos bizonyítékok magas túlélési arányt mutatnak, valamint a *de minimis* mentességet a tudományos szakvélemények alakulásával összhangban. Jelenleg az ilyen, a Földközi-tengerre vonatkozó visszadobási terv alapján elfogadott[5] mentességek három évre szólnak.
- A kirakodási kötelezettségre vonatkozó rendelkezések és bizonyos állományokat érintő konkrét állományvédelmi intézkedések – többek között technikai intézkedések – elfogadása tekintetében a többéves terv **regionális együttműködést** alakít ki a tagállamok között.
- A hajómegfigyelési rendszer, az előzetes értesítések, az elektronikus naplók és a kijelölt kikötők vonatkozásában **ellenőrzési rendelkezések** kerültek megállapításra. Ami az előzetes értesítést illeti, az 1224/2009/EK tanácsi rendeletben foglalt általános szabályokat az Adriai-tenger és a kisméretű fajok nyílt vízi halászatának sajátosságaihoz kell igazítani. Az elektronikus naplókkal és a hajómegfigyelési rendszerrel kapcsolatban az 1224/2009/EK tanácsi rendeletben foglalt rendelkezéseket ki kell terjeszteni a nyolc méter hosszúságot meghaladó hajókra, hogy javuljon a többéves terv hatálya alá tartozó halászati tevékenységek ellenőrzése. A kijelölt kikötőkkel kapcsolatban ez a javaslat tartalmazza azokat a küszöbértékeket, amelyek felett a szardella és a szardínia csak a magasabb ellenőrzési szintű kikötőkben rakodható ki.

- A többéves terv tudományos szakvéleményeken alapuló **időszakos értékelése**: a tervet ötévente kell értékelni. Ez az időszak kezdetben lehetővé teszi a kirakodási kötelezettség teljes körű alkalmazását, valamint regionális intézkedések elfogadását, végrehajtását, illetve az állományokra és a halászatra gyakorolt hatások szemléltetését. Ez a tudományos testületek által is megkövetelt minimálisan szükséges időszak[37].

2017/0043 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az adriai-tengeri kisméretű nyílt vízi állományokra és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[1],

rendes jogalkotási eljárás[2] keretében,

mivel:

(1) A közös halászati politikának (KHP) hozzá kell járulnia a tengeri környezet védelméhez, a gazdaságilag hasznosított valamennyi faj esetében folytatott fenntartható gazdálkodáshoz és különösen a 2008/56/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv [3] 1. cikkének (1) bekezdésében megjelölt, 2020-ig elérendő jó környezeti állapot eléréséhez..

(2) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [4] az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban megállapítja a KHP szabályait. A KHP célja többek között annak biztosítása, hogy a halászat és az akvakultúra-tevékenységek környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, valamint hogy a halászati gazdálkodás vonatkozásában elővigyázatossági megközelítést és ökoszisztéma-alapú megközelítést alkalmazzanak.

(3) A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) és a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság tudományos tanácsadó bizottságának (GFCM — SAC) tudományos szakvéleményei azt mutatják, hogy az Adriai-tengeren a szardella

---

1 HL C […], […], […] o.

2 Az Európai Parlament álláspontja ... (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács határozata ... (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

4 Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

és szardínia halászata túllépi a maximális fenntartható hozam (MFH) eléréséhez szükséges szinteket.

(4) Annak ellenére, hogy a GFCM által bevezetett nemzetközi gazdálkodási terv és az 1967/2006/EK tanácsi rendelet[5] alapján elfogadott nemzeti gazdálkodási tervek is szabályozzák az Adriai-tenger szardella- és szardíniaállományait, azokat továbbra is túlhalásszák, és a jelenlegi állománygazdálkodási intézkedések nem bizonyulnak elégségesnek az MFH 2020-ig történő eléréséhez. A tagállamok és az érdekeltek támogatásukat fejezték ki az e két állományra vonatkozó uniós szintű gazdálkodási tervek fejlesztése és végrehajtása tekintetében.

(5) A kisméretű nyílt vízi fajok adriai-tengeri halászatára vonatkozó jelenlegi állománygazdálkodási intézkedések a vizekhez való hozzáférésre, a halászati erőkifejtés ellenőrzésére, valamint az eszközök használatát szabályozó technikai intézkedésekre irányulnak. A tudományos szakvélemények arra a következtetésre jutottak, hogy a fogásmennyiség ellenőrzése a legmegfelelőbb eszköz a megfelelő halászati mortalitás eléréséhez, és ez hatékonyabb állománygazdálkodási eszköz lenne a kisméretű nyílt vízi fajok esetében is[6].

(6) A közös halászati politika céljainak elérése érdekében adott esetben számos állományvédelmi intézkedést kell elfogadni bármilyen kombinációban, például többéves terveket, technikai intézkedéseket, valamint a halászati lehetőségek rögzítését és kiosztását.

(7) Az 1380/2013/EU rendelet 9. és 10. cikkében foglaltaknak megfelelően a többéves terveknek tudományos, műszaki és gazdasági szakvéleményeken kell alapulniuk, és célkitűzéseket, egyértelmű időkeretbe foglalt mennyiségi célokat, állományvédelmi referenciapontokat, valamint biztosítékokat kell tartalmazniuk.

(8) A többéves terv célja az, hogy hozzájáruljon a KHP célkitűzéseinek megvalósításához, különös tekintettel a maximális fenntartható hozam (MFH) elérésére és fenntartására az érintett állományok vonatkozásában, valamint hogy megteremtse a fenntartható halászati ágazatot és hatékony állománygazdálkodási keretet biztosítson.

(9) Ezen felül az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke kirakodási kötelezettséget vezetett be az olyan fajok összes fogására vonatkozóan, amelyre alkalmazandók az 1967/2006/EK rendelet III. mellékletében meghatározott minimális méretek. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a 1392/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet[7] hároméves visszadobási tervet hozott létre a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó szardella, szardínia, makréla és fattyúmakréla *de minimis* kivételeire vonatkozóan az Adriai-tengeren. A kirakodási kötelezettség bevezetése érdekében az 1392/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott intézkedések érvényességét helyénvaló kiterjeszteni oly módon, hogy a rájuk vonatkozó rendelkezéseket bele kell foglalni a többéves tervbe.

---

5 A Tanács 1967/2006/EK rendelete (2006. december 21.) a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (a földközi-tengeri halászatról szóló rendelet) (HL L 36., 2007.2.8., 6. o.).

6 Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) Földközi-tengeri állományok vizsgálata – 2. rész (STECF-11-14).

7 A Bizottság 1392/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 20.) egyes kisméretű nyílt tengeri fajoknak a Földközi-tengeren történő halászatára vonatkozó visszadobási terv elkészítéséről (HL L 370., 2014.12.30., 21. o.).

(10) Az ökoszisztéma-alapú megközelítéssel összhangban és a 2008/56/EK irányelv halászattal kapcsolatos mutatója mellett a halászati gazdálkodás keretében az irányelv I. mellékletében szereplő 1., 4. és 6. mennyiségi mutatót kell figyelembe venni.

(11) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a halászati lehetőségeket a többéves tervekben meghatározott célértékeknek megfelelően kell megállapítani.

(12) Az MFH elérésére és fenntartására vonatkozó célkitűzésnek megfelelő halászati mortalitás (F) célértékét célszerű a maximális fenntartható hozamnak megfelelő értékek (F_{MFH}) tartományaként meghatározni. E tudományos szakvéleményeken alapuló tartományokra a tudományos szakvélemények változásainak figyelembevételéhez szükséges rugalmasság biztosítása, a kirakodási kötelezettség végrehajtásához való hozzájárulás, valamint a vegyes halászat jellemzőinek figyelembevétele érdekében van szükség. Az F_{MFH}-tartományokat a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) számolta ki úgy, hogy az MFH értékhez képest ne okozza a hosszú távú hozam 5 %-ot meghaladó csökkenését[8]. Ezenkívül a tartomány felső határa úgy került meghatározásra, hogy legfeljebb 5 % legyen annak az esélye, hogy az állomány a B_{lim} érték alá csökkenjen.

(13) A halászati lehetőségek meghatározása céljából célszerű az F_{MFH}-tartomány tekintetében megállapítani egy felső küszöbértéket normál igénybevétel esetére és – feltéve, hogy a szóban forgó állomány jó állapotúnak tekinthető – egy felső határt bizonyos esetekre. Csak akkor válhat lehetségessé a halászati lehetőségek felső határ szerinti maximalizálása, ha arra a tudományos szakvélemény vagy bizonyítékok alapján szükség van az e rendeletben szereplő célok eléréséhez vegyes halászat esetében, vagy el kell kerülni a fajokon belüli vagy fajok közötti állománydinamikák által okozott állománykárosítást, vagy korlátozni kell a halászati lehetőségek évenkénti változását.

(14) Amennyiben az MFH tekintetében nem állapítottak meg célértékeket, az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni.

(15) Azon állományok esetében, amelyekre vonatkozóan megállapításra kerültek ilyen célértékek, valamint óvintézkedések alkalmazása céljából MFH $B_{küszöb}$-ben és B_{lim}-ben kifejezett állományvédelmi referenciapontokat kell meghatározni a szardella- és szardíniaállományokra. Amennyiben az állományok az MFH $B_{küszöb}$-érték alá kerülnek, a halászati mortalitást le kell csökkenteni az F_{MFH} alá.

(16) További óvintézkedéseket kell bevezetni abban az esetben, ha az állomány mérete a B_{lim} referenciapont alá esik. Az óvintézkedésekbe bele kell tartoznia a halászati lehetőségek csökkentésének és egyes konkrét állományvédelmi intézkedéseknek, ha valamely állomány a tudományos szakvélemények szerint fenyegetettségnek van kitéve. Ezeket az intézkedéseket szükség szerint egyéb intézkedésekkel ki kell egészíteni, például az 1380/2013/EU rendelet 12. cikke szerinti bizottsági intézkedésekkel vagy az 1380/2013/EU rendelet 13. cikke szerinti tagállami intézkedésekkel.

[8] Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) – Kisméretű nyílt vízi állományok az Adriai-tengeren. Földközi-tengeri vizsgálatok, 1. rész (STEFC-15-14). 2015. [Az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, EUR 27492 EN, JRC 97707, 52 o.] [*A hivatkozás második része hibásnak tűnik. OPOCE, kérjük, ellenőrizzék.*]

(17) Azon állományok esetében, amelyeknél nem áll rendelkezésre referenciapont, az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni. A járulékos fogásként ejtett állományok esetében – az ilyen állományok szaporodóképes biomasszájának legalacsonyabb szintjére vonatkozó szakvélemény hiányában – célirányos állományvédelmi intézkedéseket kell elfogadni, ha a tudományos szakvélemények szerint korrekciós intézkedésekre van szükség.

(18) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében foglalt kirakodási kötelezettség végrehajtásának érdekében a tervnek egyéb állománygazdálkodási intézkedéseket is elő kell írnia. Ezeket az intézkedéseket felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kell meghatározni.

(19) A közvetlen állománygazdálkodási érdekeltséggel bíró tagállamokból érkező közös ajánlások benyújtásának határidejét az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően kell meghatározni.

(20) A tervnek felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén elfogadásra kerülő kísérő technikai intézkedésekről is rendelkeznie kell, annak érdekében, hogy hozzájáruljon a terv célkitűzéseinek eléréséhez, különösen a növendék halak védelméhez, vagy a szelektivitás javításához.

(21) Az ebben a rendeletben meghatározott intézkedések teljes körű betartásának biztosítása érdekében az 1224/2009/EK tanácsi rendeletben [9] meghatározott intézkedések kiegészítéseként egyedi ellenőrzési intézkedéseket is el kell fogadni.

(22) Mivel az Adriai-tengeren a kisméretű nyílt vízi fajokra halászó hajók gyakran tesznek rövid halászati utakat, az 1224/2009/EK rendelet 17. cikkében előírt előzetes értesítés használatát úgy kell alkalmazni, hogy az előzetes értesítést legalább a kikötőbe érkezés becsült ideje előtt másfél órával kell elküldeni. Ugyanakkor, figyelembe véve a kevés halat ejtő halászati utaknak az érintett állományokra gyakorolt korlátozott hatását, az előzetes értesítésekre vonatkozóan küszöbértéket kell meghatározni, amennyiben ezek a hajók legalább 1 tonna szardellát vagy szardíniát tartanak a fedélzeten.

(23) Mivel az elektronikus ellenőrző eszközök segítségével a halászat – különösen a halászati tevékenységek helybeli megoszlása és az állományok halászata – jobban és időben ellenőrizhetők, az 1224/2009/EK rendelet 9., illetve 15. cikkében előírt hajómegfigyelési rendszer, illetve elektronikus naplózás használatát ki kell terjeszteni minden nyolc méter hosszúságot meghaladó halászhajóra.

(24) A szardella- és szardíniafogásokra vonatkozóan indokolt megállapítani olyan küszöbértékeket, amelyek felett egy halászhajó az 1224/2009/EK rendelet 43. cikkével összhangban köteles egy kijelölt kikötőben vagy parthoz közeli helyen kirakodni. A tagállamoknak ezenkívül az említett kikötők vagy parthoz közeli helyek kijelölésekor a rendelet 43. cikkének (5) bekezdésében foglalt kritériumokat oly módon kell alkalmazniuk, hogy biztosítsák a hatékony ellenőrzést.

(25) A műszaki és a tudományos fejlődéshez való, kellő időben és arányos módon történő alkalmazkodás céljából, a rugalmasság biztosítására és egyes intézkedések

[9] A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

alakításának lehetővé tétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően e rendelet kiegészítéseként a makréla és a fattyúmakréla állományvédelmét érintő korrekciós intézkedések, a kirakodási kötelezettség végrehajtása, valamint technikai intézkedések vonatkozásában jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(26) Az 1380/2013/EU rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében foglaltak szerint rendelkezni kell arról, hogy a Bizottság időszakosan értékelje e rendelet alkalmazásának megfelelőségét és hatékonyságát. Ezeket az értékeléseket a terv tudományos szakvéleményen alapuló rendszeres kiértékelését követve, illetve az alapján kell végezni. A tervet ötévente kell kiértékelni. Ez az időszak lehetővé teszi a kirakodási kötelezettség teljes körű végrehajtását, valamint regionális intézkedések elfogadását, végrehajtását, valamint azt, hogy láthatóvá váljanak az állományokra és a halászatra gyakorolt hatások. Ez a tudományos testületek által is megkövetelt minimálisan szükséges időszak.

(27) Az 1380/2013/EU rendelet 9. cikkének (4) bekezdése alapján a terv elkészítése előtt sor került az intézkedések valószínűsíthető gazdasági és társadalmi hatásainak értékelésére[10],

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet az Adriai-tenger kisméretű nyílt vízi állományaira vonatkozóan határoz meg többéves tervet.

(2) Ez a rendelet az Adriai-tengerben élő szardella (*Engraulis encrasicolus*) és szardínia (*Sardina pilchardus*) állományaira (a továbbiakban: az érintett állományok), valamint az ezekre az állományokra irányuló halászati tevékenységekre vonatkozik. Ezenkívül az érintett állományok egyikére vagy mindegyikére irányuló halászat során az Adriai-tengeren járulékosan kifogott makrélára (*Scomber* spp.) és fattyúmakrélára (*Trachurus* spp.) is alkalmazandó.

[10] Hatásvizsgálat…[közzététel után itt fel kell tüntetni a hivatkozást].

2. cikk

Fogalommeghatározások

1. E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet 4. cikkében, az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 4. cikkében és az 1967/2006/EK tanácsi rendelet 2. cikkében megállapított fogalommeghatározások érvényesek.

2. Ezen túlmenően az alábbi fogalommeghatározások alkalmazandók:

   a) „az Adriai-tenger”: a GFCM 17 és 18 jelű földrajzi alterületek;

   b) „GFCM földrajzi alterület”: az 1343/2011/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet [11] I. mellékletében meghatározott, a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) által megállapított földrajzi alterület;

   c) „kisméretű nyílt vízi állományok”: az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében felsorolt állományok vagy azok bármilyen kombinációja;

   d) „F_{MFH}-tartomány”: olyan értéktartomány, amelyben az adott tartomány tudományosan meghatározott határain belüli valamennyi halászati mortalitási szint vegyes halászat esetén és a tudományos szakvéleményekkel összhangban, hosszú távon, a meglévő átlagos környezeti feltételek mellett maximális fenntartható hozamot (MFH) eredményez anélkül, hogy jelentősen befolyásolná az érintett állományok szaporodási folyamatát;

   e) „MFH $B_{küszöb}$”: a szaporodóképes állomány biomasszájának az a legalacsonyabb referenciapontja, amely alatt megfelelő állománygazdálkodási intézkedéseket kell életbe léptetni annak biztosítására, hogy a kiaknázási arányok és a természetes változások együttesen visszaállítsák az állományokat azon szintek fölé, amelyek képesek hosszú távon biztosítani az MFH-t.

   f) „halászati lehetőség”: mennyiségileg meghatározott halászati jogosultság, fogási mennyiségben és/vagy halászati erőkifejtésben kifejezve.

3. cikk

Célkitűzések

(1) A többéves tervnek hozzá kell járulnia a közös halászati politika tekintetében az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében felsorolt célkitűzések eléréséhez, különösen a halászati gazdálkodás elővigyázatossági megközelítésének alkalmazásával, és annak biztosítására kell törekednie, hogy az élő tengeri biológiai erőforrások kiaknázása során a halászott fajok állományait visszaállítsák az MFH-t biztosítani képes szint fölé, és tartsák is fenn ezt a szintet.

(2) A többéves tervnek hatékony, egyszerű és stabil állománygazdálkodási keretet kell nyújtani az adriai-tengeri kisméretű nyílt vízi állományok kiaknázásához.

[11] Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 347., 2011.12.30., 44. o.).

(3) A többéves tervnek a lehetőségekhez mérten a nem kívánt fogások elkerülésével és csökkentésével hozzá kell járulnia a visszadobások megszüntetéséhez és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke által előírt, a fogási korlátozások által érintett és az e rendelet alá tartozó fajokra vonatkozóan előírt kirakodási kötelezettség teljesítéséhez.

(4) A többéves tervnek a halászati gazdálkodásra az ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmaznia annak biztosítása érdekében, hogy a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatásai minimálisak legyenek. Összhangban kell állnia az uniós környezetvédelmi jogszabályokkal, különösen a jó környezeti állapot 2020-ig történő elérésére irányuló, a 2008/56/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében rögzített célkitűzéssel.

(5) A többéves tervnek különösen törekednie kell:

a) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében meghatározott 3. mutatóban szereplő feltételek teljesítésének biztosítására; valamint

b) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében meghatározott egyéb vonatkozó mutatók teljesítéséhez való hozzájárulásra, arányosan a halászat teljesítésükben betöltött szerepével.

II. FEJEZET
CÉLOK, ÓVINTÉZKEDÉSEK ÉS KONKRÉT INTÉZKEDÉSEK

4. cikk

Szardellára és szardíniára vonatkozó célok

(1) A halászati mortalitás célértékét az érintett állományok vonatkozásában a lehető leghamarabb, és fokozatosan, egyre növekvő alapon 2020-ig el kell érni, és azt követően az I. mellékletben meghatározott tartományokban és a 3. cikk (1) bekezdésében megállapított célkitűzésekkel összhangban fenn kell tartani.

(2) A halászati lehetőségeknek meg kell felelniük az e rendelet I. mellékletének A. oszlopában meghatározott halászati mortalitási céltartományoknak.

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve a halászati lehetőségeket az I. melléklet A. oszlopában meghatározott halászati mortalitási szinteknél alacsonyabb szinten is lehet rögzíteni.

(4) A (2) és (3) bekezdéstől eltérve egy állományra vonatkozóan a halászati lehetőségek meghatározhatók az I. melléklet B. oszlopában megállapított halászati mortalitási tartományokkal összhangban is, feltéve, hogy az érintett állomány a szaporodóképes állomány biomasszájának legalacsonyabb szintjére vonatkozó, a II. melléklet A. oszlopában megállapított referenciapontnál nagyobb:

a) ha vegyes halászat esetén tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükség van rá a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez,

b) ha a fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatt tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján az állomány komoly károsodásának elkerüléséhez szükség van rá, vagy

c) az egymást követő években meghatározott halászati lehetőségek több mint 20 %-os változásának elkerülése érdekében.

5. cikk

Óvintézkedések

(1) A szaporodóképes állomány biomasszájának legalacsonyabb szintjeként és határértékeként kifejezett állományvédelmi referenciapontokat, melyek az érintett állományok teljes szaporodási kapacitásának megóvása érdekében alkalmazandók, a II. melléklet állapítja meg.

(2) Amennyiben tudományos szakvélemények szerint valamely érintett állomány szaporodóképes állományának biomasszája a szaporodóképes biomassza e rendelet II. mellékletének A. oszlopában meghatározott legalacsonyabb referenciapontja alatt van, minden megfelelő intézkedést el kell elfogadni annak biztosítására, hogy az érintett állomány szintje mihamarabb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintre. Különösen, az érintett állomány tekintetében az említett szintű halászati lehetőségeket – e rendelet 4. cikkének (2) és (4) bekezdésétől eltérve – olyan szinteken kell megállapítani, amelyek összhangban állnak az e rendelet I. mellékletének A. oszlopában meghatározott tartomány alá csökkent halászati mortalitással, figyelembe véve az érintett állomány biomasszájának csökkenését.

(3) Amennyiben tudományos szakvélemények szerint valamely érintett állomány szaporodóképes állományának biomasszája a szaporodóképes biomassza e rendelet II. mellékletének B. oszlopában meghatározott legalacsonyabb referenciapontja (B_{lim}) alatt van, további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az érintett állomány szintje mihamarabb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintre. A 4. cikk (2) és (4) bekezdésétől való eltérés révén az említett korrekciós intézkedések konkrétan magukban foglalhatják az érintett állomány halászatának felfüggesztését, és a halászati lehetőségek megfelelő csökkentését.

6. cikk

Konkrét állományvédelmi intézkedések

Ha a tudományos szakvélemények szerint korrekciós intézkedésekre van szükség az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett kisméretű nyílt vízi állományok védelme érdekében, illetve a szardella vagy szardínia esetében, ha bármelyik állomány szaporodóképes biomasszája egy adott évre vonatkozóan az e rendelet II. mellékletének A. oszlopában szereplő állományvédelmi referenciapontok alatt van, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet 16. cikke és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikke értelmében a következőkre vonatkozóan:

a) a halászeszközök jellemzői, különösen a szembőség, az eszköz felépítése, az eszközök mérete vagy a szelektivitás biztosítása vagy javítása érdekében alkalmazott szelekciós eszközök használata;

b) a halászeszközök használata és merítési mélysége, a szelektivitás biztosítása vagy javítása érdekében;

c) meghatározott területekre vonatkozó halászati tilalom vagy korlátozás az ívó és a növendék halak vagy a minimális állományvédelmi referenciaméret alatti halak és a nem célzott halfajok védelme érdekében;

d) meghatározott időszakokra vonatkozó halászati vagy bizonyos típusú halászeszközök használatára vonatkozó tilalom vagy korlátozás, az ívó halak vagy a minimális állományvédelmi referenciaméret alatti halak és a nem célzott halfajok védelme érdekében;

e) minimális állományvédelmi referenciaméretek, a tengeri élőlények növendékei védelmének biztosítása érdekében;

f) a szelektivitáshoz kapcsolódó más jellemzők.

III. FEJEZET
A KIRAKODÁSI KÖTELEZETTSÉGGEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

7. cikk

Az Adriai-tengeren fogott kisméretű nyílt vízi fajokra vonatkozó kirakodási kötelezettséggel kapcsolatos rendelkezések

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 15. cikkének és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan:

a) mentesítés a kirakodási kötelezettség alkalmazása alól azon fajokra vonatkozóan, amelyek esetében a tudományos bizonyítékok szerint magas a túlélési arány, figyelembe véve a halászeszközök, a halászati gyakorlatok és az ökoszisztéma jellemzőit, a kirakodási kötelezettség teljesítésének megkönnyítése érdekében; valamint

b) *de minimis* kivételek a kirakodási kötelezettség teljesítésének biztosítása érdekében; az ilyen *de minimis* kivételeket az 1380/2013/EU irányelv 15. cikke (5) bekezdésének c) pontjában említett esetekben és az ott meghatározott feltételekkel összhangban kell megállapítani;

c) a fogások dokumentálására vonatkozó konkrét rendelkezések, mindenekelőtt a kirakodási kötelezettség teljesítésének nyomon követése céljából; valamint

d) minimális állományvédelmi referenciaméretek meghatározása a tengeri élőlények növendékei védelmének biztosítása céljából.

IV. FEJEZET
REGIONALIZÁCIÓ

8. cikk

Regionális együttműködés

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1)–(6) bekezdése alkalmazandó az e rendelet 6. és 7. cikkében említett intézkedésekre.

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a közvetlen állománygazdálkodási érdekeltséggel bíró tagállamok közös ajánlásokat nyújthatnak be az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1) bekezdése szerint, első alkalommal legkésőbb az e rendelet hatálybalépésétől számított tizenkét hónapon belül, azt követően pedig a többéves

terv értékelésének az e rendelet 14. cikkével összhangban történő minden egyes benyújtását követő tizenkét hónapon belül. Akkor is benyújthatnak ilyen ajánlásokat, ha azt szükségesnek vélik, különösen abban az esetben, ha hirtelen változás áll be az e rendelet hatálya alá tartozó valamely állomány helyzetében. Az adott naptári évre vonatkozó intézkedésekre irányuló közös ajánlásokat legkésőbb a megelőző év június 1-jéig kell benyújtani.

(3) Az e rendelet 6. és 7. cikkében adott felhatalmazás nem sértheti az uniós jogszabályok, köztük az 1380/2013/EU rendelet egyéb rendelkezései alapján a Bizottságra ruházott hatásköröket.

V. FEJEZET
ELLENŐRZÉS ÉS ÉRVÉNYESÍTÉS

9. cikk

Kapcsolat az 1224/2009/EK rendelettel

Az e fejezetben meghatározott ellenőrzési intézkedéseket az 1224/2009/EK rendeletben meghatározott intézkedéseken felül kell alkalmazni, kivéve, ha ez a fejezet másként rendelkezik.

10. cikk

Előzetes értesítés

(1) Az 1224/2009/EK rendelet 17. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, az abban a cikkben említett előzetes értesítést legalább másfél órával a kikötőbe érkezés várható időpontja előtt kell elküldeni. A tengerparti tagállamok illetékes hatóságai eseti alapon engedélyt adhatnak a korábbi kikötésre.

(2) Az előzetes értesítés küldésére vonatkozó kötelezettség azoknak az uniós halászhajóknak a parancsnokára alkalmazandó, amelyek legalább egy tonna szardellát vagy egy tonna szardíniát tartanak a fedélzeten.

11. cikk

Hajómegfigyelési rendszer

(1) E rendelet alkalmazásában az 1224/2009/EK rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében megállapított rendelkezéseket ki kell terjeszteni a legalább nyolc méter hosszúságú, kisméretű nyílt vízi fajok adriai-tengeri célzott halászatában részt vevő halászhajókra.

(2) E rendelet értelmében az 1224/2009/EK rendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott kivételek nem alkalmazandók a kisméretű nyílt vízi fajok adriai-tengeri célzott halászatában részt vevő hajókra, függetlenül azok hosszától.

12. cikk

A halászati napló elektronikus rögzítése és továbbítása

(1) E rendelet alkalmazásában az 1224/2009/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdésében meghatározott kötelezettséget, amelynek értelmében elektronikus halászati naplót kell vezetni, és azt naponta legalább egyszer elektronikusan el kell küldeni a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságának, ki kell terjeszteni a legalább nyolc méter teljes hosszúságú, az Adriai-tengeren szardella vagy szardínia célzott halászatában részt vevő hajók parancsnokaira.

(2) E rendelet értelmében az 1224/2009/EK rendelet 15. cikke (4) bekezdésében meghatározott kivételek nem alkalmazandók a szardella vagy szardínia célzott halászatában részt vevő hajókra, függetlenül azok hosszától.

13. cikk

Kijelölt kikötők

A többéves terv hatálya alá tartozó állományokból származó fajok élőtömegére alkalmazandó küszöbérték, amely felett a halászhajóknak a fogást az 1224/2009/EK rendelet 43. cikkében foglaltak szerint egy kijelölt kikötőben vagy egy parthoz közeli helyen kell kirakodniuk, a következőképpen alakul:

a) 2000 kg szardella;

b) 2000 kg szardínia.

VI. FEJEZET
FELÜLVIZSGÁLAT

14. cikk

A többéves terv értékelése

Öt évvel e rendelet hatálybalépése után, valamint azt követően ötévente, a Bizottságnak gondoskodik a többéves terv azon állományokra gyakorolt hatásának kiértékeléséről, amelyekre a rendelet vonatkozik, valamint a nevezett állományokat kiaknázó halászati tevékenységekre gyakorolt hatásának kiértékeléséről. Az említett értékelések eredményeit a Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

VII. FEJEZET
ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

15. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 6. és 7. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól az e rendelet hatálybalépésétől kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás

hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. és 7. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 6. és 7. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

VIII. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

16. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*